

CASAL

NOTÍCIA

SOM DE PRIMERA!

Fotografia Toni Galitó

SUMARI

INSTANTS

Preservant el passat

TAULA RODONA

Amb l'aigua al coll

ARTICLE

Pas fa massa temps que...
per Marc Jobani

ENTREVISTA

Parlem amb Josep Eveli Boix
sobre la gestió de residus

ACTUALITAT DE L'ENTITAT

Notícies destacades dels
darrers mesos

Perquè la teva vida és única, la teva quota també
Fes-ho a la teva manera amb My Way

Volkswagen T-Roc

Des de 195^{/mes} amb My Way*

36 mesos | 4.018,59 € d'entrada

Amb 4 anys d'assegurança i manteniment inclòs

Oferta calculada per a un Volkswagen T-Roc T-Roc 1.0 TSI 85 kW (115 CV) 6 vel. PVP recomanat en Península i Balears 24.302,49 € (IVA inclòs). Oferta vàlida per a clients particulars. Crèdit mínim de 15.000 €. Permanència mínima de 36 mesos a través de Volkswagen Financial Services (segons condicions contractuals). Exemple TIN: 7,95%. Entrada: 4.018,59 €. Import total del crèdit: 21.716,27 €. Comissió d'obertura finançada: 3,5% (734,37 €). Preu finançat: 24.302,49 €. TAE: 9,71%. L'oferta inclou paquet de Manteniment durant 4 anys (o 60.000 km, la qual cosa abans succeeixi) per 499 € i primer any de segur tot risc amb franquícia de 300 € per import de 199 € opcionals i finançats que no estan inclosos com a despesa en el càlcul de la TAE. Import dels interessos: 4.949,07 €. 36 quotes de 195,€ i si ho desitges, al cap de 3 anys podràs canviar-lo per un altre model, retornar-lo o quedar-te'l, pagant la quota final de 19.645,34 € (calculada amb 10.000 km anuals). Cost total del crèdit: 5.683,44 €. Import total degut: 26.665,34 €. Preu total a terminis: 30.683,93 €. Sistema d'amortització francès. Oferta vàlida fins al 31/07/2024. Volkswagen Financial Services és una marca comercialitzada per Volkswagen Bank GmbH S.E.

Vilamòbil

Vilafranca del Penedès
Av. Tarragona, 135
08720 Vilafranca del Penedès
938 17 17 28

Vilanova i la Geltrú
Ronda Europa, 65
08800 Vilanova i la Geltrú
938 16 80 70

www.vw-vilamobil.com

EDITORIAL

Més i millor Casal!

El passat dissabte 29 de juny vam celebrar l'assemblea anual del Casal Societat "La Principal". En el decurs de la mateixa i des de la Junta casalista, vam fer repàs de les iniciatives dutes a terme en relació als cinc eixos estratègics de l'actual mandat: el creixement i fidelització dels socis i sòcies; la imprescindible sostenibilitat i independència econòmica de l'entitat; la preservació i adequació del nostre destacat patrimoni; la cooperació i treball en xarxa des dels àmbits que ens són propis: la cultura, el lleure, l'esport, la formació, etc.; i la innovació social per afavorir la cohesió i oportunitats dels nostres associats i del conjunt de Vilafranca.

A l'assemblea vam posar en valor la fortalesa de l'entitat gràcies a l'esforç de tothom en l'assoliment dels nostres objectius de futur. En aquest apartat es destacà els avenços realitzats en iniciatives estratègiques pel Casal com són l'assoliment de la Declaració d'Utilitat Pública, la consolidació dels projectes d'impacte social que ja s'estan duent a terme o les millores patrimonials. En aquest darrer apartat vam significar projectes com la futura rehabilitació del teatre, les millores en l'accessibilitat de l'edifici de la Rambla (ascensor) i les adequacions al cinema, pavelló de bàsquet i edifici del Carrer Migdia, sense oblidar la instal·lació de plaques fotovoltaïques als terrats i teulades de l'entitat que contribuiran a una major eficiència energètica de les nostres instal·lacions.

Aprofitem aquestes ratlles per agrair, un cop més, a Seccions, voluntaris, equip tècnic i socis i sòcies del Casal implicats al llarg de l'any, en tantes i tantes iniciatives i projectes. En aquest sentit, volem reconèixer públicament el suport de les institucions com l'Ajuntament de Vilafranca, Generalitat de Catalunya, Consell Comarcal de l'Alt Penedès i la Diputació de Barcelona. També destaquem la nostra gratitud a totes les empreses patrocinadores que donen el seu suport incondicional al CASAL.

Heu de saber que El CASAL és fruit de la dedicació, encert i estima de tots plegats. Que sigui així per molts anys!

La Junta directiva del Casal de Vilafranca
Marcel Esteve, Anna Rovira, Montserrat Pagès,
Jordi Solà, Joan Nicolàs, Albert Puig, Sílvia Sala i
Elvira Mestres

PUBLICACIÓ QUATRIMESTRAL

EDITA: Casal Societat "La Principal"

DIRECCIÓ: Salvador Casals

REDACCIÓ: Laura Bargunyó

CAP COMUNICACIÓ: Laura Bargunyó

COL·LABOREN EN AQUEST NÚMERO:

Marcel Esteve, Anna Rovira, Montserrat Pagès, Jordi Solà, Joan Nicolàs, Albert Puig, Sílvia Sala, Elvira Mestres, Marc Jobani, Josep Eveli Boix, Jordi Gual, Elena Mesa, Toni Galitó, Fèlix Miró, Marta Casas, Joan Tarrida, Carme Cuscó, Vera Merino Garcia, Aya Arzou Rhimou i Yasmin Artacho Miras.

MAQUETACIÓ: Sandra Güell

IMPRESSIÓ: Gràfiques del Foix S.L.

El contingut escrit o gràfic d'aquesta publicació, no pot ser reproduïda o enregistrada a través de cap suport sense l'autorització prèvia de l'entitat editora.

AMB EL SUPORT DE

INSTANTS

Preservant el passat

Reportatge fotogràfic
de Toni Galitó

Davant d'una societat consumista, on la cultura d'un sol ús dels objectes ens porta al malbaratament i l'esgotament dels recursos, el curs de Restauració de mobles del Casal de Vilafranca ens trasllada al tarannà d'èpoques passades, permetent adquirir un nou enfocament de la vida quotidiana i perllongar unes tècniques i una manera de fer que, de mica en mica, es va perdent en favor d'uns processos més industrialitzats. Conduït per Jordi Gual, el curs vol potenciar la sensibilitat i el respecte cap als objectes quotidians i, d'aquesta manera, aconseguir un millor coneixement de les tècniques i materials emprats des del passat.

El curs està adreçat a persones adultes, sense límit d'edat, i no és necessari tenir nocions prèvies de restauració de mobles. Durant el procés de restauració el moble actúa com a guia, i es van aprenent les diferents tècniques necessàries per a la conservació i restauració d'aquesta peça, acompanyades d'algunes sessions teòriques sobre el coneixement dels materials, les tècniques i la datació dels mobles.

El curs d'enguany ha tingut 14 alumnes que han pogut restaurar les seves pròpies peces.

Es treballa tot el procés de restauració, des del desmuntatge, decapat, tractaments... fins als acabats amb goma i cera. S'utilitzen diferents materials i eines: espàtula, ribots, llimes i serres de precisió.

TAULA RODONA

Amb l'aigua al coll

per Laura Bargunyó

Encetem per primer cop la Taula Rodona del Casal. Una trobada en petit format on els ponents són sòcies i socis de l'entitat. Un altaveu per tots aquells socis que teniu molt a dir!

Tot i que les pluges d'aquesta primavera han donat un respir, aquest 2024 quedarà gravat a la memòria de molts com l'any que la sequera ens va fer tremolar de nou. Li hem vist les orelles al llop. L'aigua caiguda aquestes últimes setmanes pot donar la sensació que ja hem despertat del malson, però no ens enganyem, el fenomen mundial de crisi climàtica segueix sent una trista realitat. No podem abaixar la guàrdia i seguir com si res.

En aquesta primera Taula Rodona, hem volgut cenyir-nos a la situació climàtica que ens toca més de prop, la del nostre territori i, especialment, la que afecta pagesos i viticultors. El passat dia 3 de maig ens vam trobar a les bodegues Parés Baltà amb la Marta Casas (enòloga de Parés Baltà), en Joan Tarrida (agroconsultor), la Carme Cuscó (propietària d'hortos urbans a la Granada) i en Joan Nicolàs (propietari de Masia Torreblanca i Vilamòbil), per debatre sobre quins han estat els efectes d'aquesta sequera, i aventurar-nos també a parlar sobre el futur.

Una de les conseqüències més visibles d'aquesta sequera ha estat la pèrdua de producció i de patrimoni. En Joan Tarrida detallava que "l'afectació ha estat diferent en funció del territori. No és el mateix a tots els municipis. A Vilafranca els danys no han estat els mateixos que a Castellví, per exemple". La Marta Casas afegia com "al Penedès tenim diverses zones amb diferents alçades i diferents microclimes. Nosaltres, que tenim cinc finques en diferents altituds al Penedès, estem veient diferències abismals entre elles. El Garraf és, sobretot, la zona on hi ha més mortalitat de ceps, i la plana del Penedès també pateix. Però, en canvi, les zones altes com la Llacuna, Torrelles de Foix, Pontons, Pla de Manlleu... són les que en millor situació estan. A la muntanya no veiem tanta mortalitat."

En Joan Nicolàs feia una reflexió molt important al destacar una de les altres afectacions d'aquesta sequera, i és el benestar de la mateixa pagesia. "Si ja històricament el pagès ha patit molt per la situació econòmica del preu de venda del

raïm, ara li sumem un efecte psicològic i moral molt gran provocat per la incertesa de la situació. El pagès surt al carrer cada dia i diu: a veure què passarà avui”.

La sequera ha agreujat també problemes ja existents com la creixent pressió cinegètica. La Marta ens explicava que “entre els animals que se'ns mengen el raïm tenim el senglar i també el cabirol que, anys enrere estava allunyat, però que comença a apropar-se a les vinyes, sobretot a la zona de Pontons. Tenen gana i estan canviant el seu comportament per sobreviure. També hi ha altres factors que afecten la pagesia

ara mateix com la crisi econòmica o la nova moda del *low alcohol* a nivell mundial... Són altres realitats que també seran decisives a l'hora de dibuixar el futur.” A més, en Joan Tarrida afegia que “un altre factor és la gran pressió urbanística. Si no plou tindrem menys vinyes i més polígons o plaques solars en el seu lloc. Qui té un terreny amb vinya, si no el pot conrear, alguna cosa n'haurà de fer.”

Certament, sembla que estem davant d'una crisi amb moltes variables, i tal com comentava en Joan Nicolàs, “les solucions que pugui haver-hi xoquen amb molts aspectes relacionats amb la tradició i la

Marta Casas

Joan Nicolàs

distribució del nostre territori. Hi ha masses variables per fer un pronòstic del que pot passar o per elaborar una solució per a tothom."

A la nostra comarca hi ha altres persones que cultiven la terra com, per exemple, els propietaris d'horts. La Carme Cuscó, ens explica com la sequera ha afectat poc els seus conreus, ja que es tracta d'un cultiu molt diferent del de la vinya. Conscient d'aquesta diferència, creu que una solució per la vinya pot ser l'aplicació de tècniques de conreu que no impliquin la utilització de grans quantitats d'aigua i que siguin capaces de mantenir la humitat del sòl.

Però, tal com responia en Joan Tarrida, "no és el mateix vendre ampolles que vendre raïm. Si vens ampolles tens un discurs al darrere i si vens raïm un altre. Si ets un pagès que necessita arribar als mínims de producció perquè les explotacions siguin rendibles, no pots aplicar aquestes tècniques. Qui paga llavors la recuperació dels sòls? Ho paga la societat? El mercat? Hem d'anar mantenint els sòls fent aportacions d'adobs. Des de la gran sequera del 2008 no s'ha fet pràcticament res des de l'administració per combatre aquests episodis, i els pagesos poc poden fer. No els està autoritzat regar perquè no hi ha aigua. I si n'aconseguim, aquí al Penedès la propietat està molt fragmentada. Qui paga el reg? Propietari o parcer? Com que les parcel·les són petites, no es pot portar una canonada de reg per cadascun dels propietaris, i si aconsegueixes que una dessaladora porti aigua cap aquí, com la reparteixes? El 2008 no es van acabar de fer els deures per part de l'administració, i al final el que acaba pagant el reg és el pagès que no té prou diners."

I enmig de tot aquest temporal, de mica en mica, gota a gota, els joves comencen a marcar la diferència que pot ser la clau definitiva, la solució cap a un futur del Penedès sostenible a llarg termini. Com explicava la Marta, "cada cop hi ha més petits elaboradors de vi, precisament per la manca de raïm. El poc que tenen el destinen a la seva pròpia

Joan Tarrida

Carme Cuscó

"Hi ha tota una generació de joves que té moltes ganes de revaloritzar el territori i el preu del raïm, s'estimen la terra." Marta Casas

producció. Les coses estan canviant, molt lentament. Hi ha tota una generació de joves que té moltes ganes de revaloritzar el territori i el preu del raïm, s'estimen la terra. Volen oferir qualitat i no quantitat, i que d'aqueta manera se'ns vegi amb uns altres ulls a nivell internacional, i no amb una màquina gegant de fer vi i cava a l'engròs. La sequera ha desemmascarat aquesta realitat i ens ha ensenyat les vergonyes."

La sequera ha evidenciat més aquests dos models de producció, el del que ven raïm i el del que ven ampelles de vi. I sembla que el que ven ampelles té més eines per sobreviure a la sequera, perquè ha pogut monetaritzar més el seu producte, augmentant-ne el valor, a diferència del pagès que ven només raïm i que està condicionat. Potser ha arribat el moment de passar pàgina, i deixar enrere aquella època en la qual, com explicava en Joan Tarrida, "va ser més fàcil tancar el celler de cada

bodega, donar-se d'alta d'una cooperativa i viure tranquil."

Com en totes les crisis, no podem esperar que els de dalt ens treguin les castanyes del foc, com sempre, han de ser els propis individus que passin a l'acció per iniciativa pròpia i vulguin generar un canvi real. Per això, sembla que si volem un futur sostenible hem de provocar un canvi de model que passa per produir menys, orgànic i de més qualitat, com estan fent tots aquests joves. Si tot s'asseca i perdem el paisatge de vinyes del Penedès, es convertirà tot en formigó perquè l'administració no té cap interès en mantenir-lo verd.

No ens relaxem, que ha plogut, però encara falta més aigua. Després de tres anys de sequera històrica, venim de massa avall.

Fotografies: Fèlix Miró

**PONTS
DE FUTUR
2024**

Ajuda'ns a construir un Casal més solidari

L'any passat 53 infants i joves en situació vulnerable van poder participar de la formació extraescolar que oferim des del Casal. Per poder-ne garantir la continuïtat necessitem la teva col·laboració pel curs 24/25!

**Posa el teu granet
de sorra aquí!**

UN PROJECTE

AMB EL SUPORT

PINZELLADES

L'aparador per a les creacions dels alumnes de Belles Arts del Casal

Per aquesta edició de la revista hem fet una petita selecció de les obres dels més menuts de la secció.

"De l'octubre fins al juny, cada dimarts, ens hem trobat en un espai que ha esdevingut el nostre taller de dibuix i pintura. Un espai d'aprenentatge i de convivència on hem pogut construir ponts de complicitats, dibuixant projectes i donant color a les emocions."

Elena Mesa Alonso, professora del grup infantil de Belles Arts del Casal.

Vera Merino Garcia, 9 anys

Aya Arzou Rhimou, 7 anys

Yasmin Artacho Miras, 10 anys

Pas fa massa temps que...

Marc Jobani

El passat 12 de maig, el poble de Catalunya va ser convocat de nou a eleccions al Parlament. Aquestes, van ser les catorzenes des de 1980, any de la recuperació de l'activitat institucional després de la dictadura franquista, i les setenes que es van celebrar de manera anticipada. Així és que, en aquests darrers quaranta-quatre anys, l'electorat català ha votat la seva representació parlamentària, més o menys, cada quatre anys, amb les excepcions dels comicis de 1995, 2006, 2012, 2015 i 2017, en els que la durada de les legislatures immediatament anteriors va ser més reduïda.

A dia d'avui, dades com aquestes assenyalen l'assoliment d'una dinàmica *praxi* democràtica de la qual podem estar-ne contents ja que, malgrat resultar en ocasions aclaparadora - el 9 de juny següent es van convocar les eleccions al Parlament Europeu -, ens hauria de recordar que l'exercici de designar la representació parlamentària a través del vot ha estat

històricament un procés social exclusiu, amb un recorregut temporal molt més breu del que a vegades pot semblar.

La crida d'aquest 2024, ha quedat a prop de coincidir en el calendari amb el 92è aniversari de les primeres eleccions participatives de la cambra catalana, restablerta per l'Estatut de Núria, i convocades el 20 de novembre de l'any 1932.

Van ser les úniques d'aquest tipus durant la II República, però les primeres a recuperar el Parlament després de la desfeta de 1714. També ho van ser, i per primera vegada en la història de la institució representativa del govern de Catalunya, en garantir la participació ciutadana en la votació, si bé només masculina, doncs les dones haurien d'esperar a unes eleccions generals, les del novembre de 1933, per exercir el dret a vot que reconeixia la Constitució de 1931.

I és que quan es va originar l'embrió del que avui anomenem Parlament de Catalunya, un dels més antics de la vella Europa, el fet d'escollir els seus membres estava lluny de ser una qüestió que impliqués de ple a la ciutadania.

La terra catalana de principis del segle XI, era governada per comtes i comtesses de manera privada, els quals resolien les qüestions de govern emparats en el *Liber Iudiciorum*, d'herència visigòtica. La seva propietat però es va veure en crisi amb la "revolta feudal" (entre 1040 i 1060), protagonitzada pels senyors de la marca o frontera amb l'Al-Andalus, nobles armats que discutiren la potestas comtal en les noves terres conquerides.

L'enfrontament social va provocar una profunda transformació del sistema de govern que a partir de llavors passà a ser regit per resolucions obtingudes a través de les ordalies o Judicis de Déu i les pactades *convenientiae*, acords legals signats fora dels tribunals oficials entre senyors, abats, i també amb el comte de Barcelona, en pro de la pau social.

Aquest context marca el del naixement del parlament català, originat en les assemblees de Pau i Treva que, a instàncies de la comunitat eclesiàstica, pretenien limitar en el temps i l'espai les violències exercides pels nobles alçats. Les primeres reunions (Touloges, al Rosselló, 1027, amb la presència de l'Abat Oliba, i posteriorment a Vic, l'any 1033), establiren la prohibició d'agressions entre dissabte i dilluns, i la creació d'un refugi de persones i béns en un territori protegit que s'estenia a una distància de 30 passes al voltant d'una església, les anomenades *sacrarias* o *sagres*.

Les disposicions de la Pau de Déu foren assumides pel poder comtal i incloses en els Usatges, entroncant la mediació eclesiàstica i la legislació de la cort medieval en un nou "*regiment de la cosa pública*". Aquesta, amb el temps, evolucionaria fins a l'establiment de la Cort General de Catalunya o Corts Generals (1283), considerades paradigma del parlament català, però en el qual la participació de les classes populars era només relativa.

Les Corts estaven formades pel comte-rei i els anomenats Tres Braços: el braç eclesiàstic (liderat per l'arquebisbat de Tarragona), el militar, (encapçalat pels ducs de Cardona) i el reial o de les viles (representat per ciutadans i burgesos), en el que s'incloïen 12 viles de dependència reial directa –a la baixa edat mitjana ascendiren a una trentena- i entre les quals hi havia, des de l'inici, Vilafranca del Penedès.

En un primer moment, els representants del braç reial (entre un o més síndics per ciutat –segons la seva categoria- però amb un sol vot per cadascuna) eren designats per elecció directa per part dels caps de casa, però vers el segle XIV aquest va passar a ser un dret del consell municipal. Els síndics, llavors foren escollits entre els membres dels consells per insaculació, sistema que tal com revela el procediment electoral a la ciutat d'Igualada, consistia en escriure els noms dels candidats i els "*rodolins sien mesos en hun baci de aygua e sie cubert amb una tovallola e mes en mig del consell [...] e hun fadri petit traurà hun rodolí*".

Mitjançant aquesta fórmula, una oligarquia urbana s'emparà durant tres segles de la representació popular, tant a les Corts com en els consells de les viles, excloent en benefici propi la participació d'amplis sectors socials en el procés d'elecció parlamentària.

Com és sabut amb el Decret de Nova Planta, s'anul·laren les institucions catalanes de representació, sotmetent el govern i la població a les lleis de Castella.

Quasi un segle després, els conceptes de ciutadania i sobirania popular continguts en la Constitució Francesa de 1793 ("*la sobirania resideix en el poble*"), obrien la porta a la voluntat de consolidar la pràctica democràtica, solució que couria durant la turbulenta centúria del segle XIX i que quallà definitivament a la II República, amb el restabliment d'un modern Parlament de Catalunya.

I és que pas fa massa temps.

ENTREVISTA

Josep Eveli Boix Cuscó

Gerent de Contenidors
Penedès S.L.U.

per Laura Bargunyó

En Josep Eveli és propietari i cocreador, juntament amb el seu pare, de l'empresa Contenidors Penedès. Emprenedor innat i gran professional, en Josep transmet entusiasme i compromís amb el treball ben fet. L'any 1999 va iniciar aquest projecte comprant l'empresa Transpen, del grup Uniland, i la va convertir (als seus 27 anys) amb el que avui és Contenidors Penedès.

Aquest 2024 ha completat la seva primera temporada com a patrocinador principal de la SE Casal, amb qui té un vincle vital i emocional que es remunta fins a la seva infantesa.

Com van ser els inicis de Contenidors Penedès?

Vaig començar jo sol amb una cartera de clients molt escassa. De mica en mica, vam començar a fer canvis en el servei, a incorporar vehicles i equipaments nous que ens permetessin ser més eficients amb les feines, però sobretot amb molta voluntat de servei. Aquesta voluntat de servei és el que ens va començar a donar nom. Volíem que el servei fos immediat i

diàriament. D'aquesta manera ens vam començar a posicionar a la comarca. Vam tenir la sort de coincidir amb el 'boom' de la construcció i, així, començar a créixer ràpidament treballant en un gran percentatge de totes les obres que s'estaven duent a terme a la comarca i els voltants. Vam arrancar gestionant runes de la construcció. En aquella època encara no hi havia gaires abocadors legals on es gestionessin les runes correctament. Moltes persones i empreses utilitzaven abocadors furtius sense cap mena d'escrúpols. Nosaltres, vam tenir la sort que el Grup Uniland va construir un abocador a Olèrdola que ens va donar la possibilitat de fer les coses correctament des del principi, i transportéssim els residus a un abocador tal com estava estipulant.

Tot això ens va portar cap a un creixement tant a nivell tècnic, com de maquinària i documental. El món dels residus es va començar a complicar a Catalunya, s'anava fiscalitzant cada cop més i nosaltres ens comencem a diversificar. És a dir, vam néixer com a una empresa

“El consumidor final és el màxim responsable del fet que hi hagi botelles al mar ”

de transport de residus de la construcció i també transports de residus de la part vinícola, i a poc a poc vam anar entrant en el sector industrial recollint tota mena de residus, tant valoritzables com espacials, perillous i no perillous. Un sector industrial amb una bona presència d'empreses a la comarca, que sempre han sigut les que més han necessitat una correcta gestió de residus perquè és on més traçabilitat documental hi va haver des del principi, a partir del primer marc normatiu europeu i estatal de gestió de residus.

Després de tota aquesta trajectòria, com resumiries la situació actual de Contenidors Penedès?

Avui en dia tenim una plantilla de 40 treballadors, dues plantes de gestió de residus i uns 50-60 vehicles. Estem evolucionant cap a la robotització de la nostra planta. Això no significa retallar llocs de treball, perquè es necessiten persones per mantenir aquest nou sistema. Però les feines més dures de triatge, les faran les màquines de forma més efectiva. Volem arribar a la valorització màxima de tot el residu que ens entra. Avui en dia, arribem a valoritzar un 90% dels residus de la construcció, però aspirem a més.

Per vosaltres és molt important fer una bona gestió dels residus, un bon triatge i traçabilitat. L'Agència Catalana de Residus és eficaç a l'hora de controlar i fiscalitzar?

L'Agència és molt estricta i eficient a l'hora de penalitzar les empreses que no gestionen bé els residus. Però, com amb tot, sempre hi ha mancances. S'ha de tenir en compte que la gestió de residus cada cop és més complexa perquè amb els anys van apareixent tipus de residus nous derivats, per exemple, de l'electrificació dels vehicles o de la fabricació de les plaques solars... Per tant, és impossible que arribin a tot. Val a dir, però, que Catalunya

ha anat sempre per davant amb la gestió, control i fiscalització dels residus, i amb l'obligatorietat d'aplicar les lleis marcades per Europa.

Si ho fem tant bé, com és que el fons marí del litoral català està tant contaminat i ple de deixalla?

Nosaltres, com a empresa, podem gestionar correctament aquells residus que rebem. El que no podem controlar és la gran massa social que no està conscienciada. Les empreses, grans i petites, passem inspeccions periòdicament, però ningú et ve a casa a controlar si recicles correctament. És molt difícil, però s'ha d'aconseguir un canvi de mentalitat a través de campanyes de conscienciació que arribin a tots els públics. El consumidor final és el màxim responsable del fet que hi hagi botelles al mar. Pel que fa a les empreses que feien abocaments il·legals als anys seixanta, això ja ha passat a la història. El que pot haver-hi, de tant en tant, són accidents o fuites per part de les empreses. Nosaltres, per exemple, fem moltes recollides d'abocaments d'amiant il·legals en boscos; una pràctica incívica que ha crescut molt en els últims anys. I cada cop més, es detecta que la mà que hi ha darrere d'això és la d'un particular o petit constructor. L'autoritat competent, avui en dia no té prou mitjans (o els destinen a altres fins) per perseguir aquests actes delictius. El problema principal està en la falta de consciència ciutadana.

Per què la gent no tira les seves deixalles a la deixalleria?

Ull, a la deixalleria no hi cap tot. Quan tu vas a la deixalleria com a particular, t'han d'acceptar el que li portis. Però el que no pots pretendre és fer obres a casa i que el teu paleta vagi a tirar la runa a la deixalleria. Aquests residus s'han de gestionar a través d'una empresa privada autoritzada de gestió de residus.

Fotografia Toni Galitó

És a dir, si no t'ho accepten a la deixalleria, has de pagar, i imagino que molta gent no vol pagar.

La deixalleria té un cost públic, i l'hem de pagar entre tots.

Quina és la teva relació amb el Casal?

Els meus pares crec que es van conèixer ballant aquí al Casal. Quan jo tenia deu anys vaig començar a despertar interès pel món del bàsquet i em vaig voler apuntar a la primera escola de bàsquet del Casal. Crec que les classes eren el dissabte al matí amb el Miquel Bricollé, el Jaume Compte, el Jordi Agulló, el Quim Codorniu... Vaig arribar als dinou anys a jugar amb el Sènior, fins que em vaig desvincular perquè vaig començar a treballar molt. Tota la meva joventut la vaig viure vinculat al món del bàsquet al Casal.

Què et va motivar a ser patrocinador de la SE Casal?

L'any passat vaig venir a la pista amb el meu fill, perquè tenia ganes de provar un esport nou. Després de molts anys em vaig trobar amb el Joan Tarrida i el Dani Ayora, i em van presentar el projecte de la secció. Em va semblar molt interessant! La feina que fan com a entitat és

espectacular i vaig creure que valia molt la pena. El Casal és una entitat referent per molta gent de la comarca. Els infants creixen envoltats dels valors de l'esport, i a partir d'aquestes entitats se'ls pot mostrar un altre punt de vista del que es pot fer a la vida, fins on es pot arribar.

Imagino que coneixes el projecte social Ponts de Futur del Casal, on infants becats poden formar part de la SE Casal

Quan vius en una família desestructurada moltes vegades dones per perdudes moltes oportunitats, i no hauria de ser així. Tothom hauria de viure en igualtat de condicions. Entitats com el Casal són un espai on la canalla pot trobar un recolzament. És un projecte molt engrescador!

Què en penses de la responsabilitat social corporativa?

Penso que és important que les empreses es vagin conscienciant del que costa mantenir entitats on s'està donant de base una ajuda tant necessària a les famílies, moltes vegades en situació vulnerable. Quan trobes entitats que estan fent aquesta feina, penso que tothom s'hauria de plantejar una col·laboració, de l'envergadura que sigui.

ACTUALITAT DE L'ENTITAT

BÀSQUET

La SE Casal ja és de Primera!

Arran de la feina feta els últims anys, tan des de l'equip tècnic com de la Junta, s'ha aconseguit la gran Secció Esportiva Casal que tenim avui.

Amb el triomf 79-54 davant el Manyanet Molins, i després d'una temporada amb només cinc derrotes, el passat 28 d'abril el Sènior A aconsegueix l'ascens a Primera Catalana dues jornades abans d'acabar la lliga.

Amb un pavelló ple a vesar, l'equip de Roger Vendrell va sortir endollat des de l'inici, conscient que no es podia fallar davant la sempre fidel afició del Pavelló Joan Marquès. Després de tancar el primer quart guanyant de 8 punts, abans del descans, el Casal deixava encarrilat el triomf davant un Manyanet Molins amb només 8 jugadors disponibles. 53 a 27 al descans. Amb el fre de mà posat al tercer quart, el Casal mantenia un avantatge de 24 punts. Al final del partit els vilafranquins es van acabar imposant per 25 punts, amb un marcador de 79 a 54.

Però el més destacat del partit va ser la celebració de l'ascens a Primera deu anys després, amb tota l'afició, grans i petits, omplint la pista i fent pinya amb la resta del club.

ACTUALITAT DE L'ENTITAT

ALIANCES

El tercer volum del llibre dels Castellers de Vilafranca, presentat al Teatre Casal

El passat dissabte 13 d'abril tenia lloc al teatre del Casal la presentació del tercer volum del llibre dels Castellers de Vilafranca. Sota el títol *Castellers de Vilafranca, vol III. Dels castells de vuit als de nou amb folre. Vint anys amb el Mènec*, el cronista Eloi Miralles ha continuat la ingent tasca de documentar rigorosament la història de la colla. L'acte va comptar amb parlaments dels representants de la colla, el president del Casal, l'alcalde de Vilafranca i la consellera de Cultura. Es va concloure amb dos pilars d'homenatge que van alçar els nets del Mènec i amb una actuació de l'Escola de Dansa del Casal Assumpta Trens.

SOCIAL

El projecte social La Força del Teatre es consolida un any més amb la seva 3a edició

La Força del Teatre neixia l'any 2022 amb la voluntat d'apropar als joves el poder de transformació social del teatre. Un espai pels joves per a exposar les seves inquietuds a través d'una obra teatral de producció pròpia. En aquesta tercera edició el número de joves participants ha estat de 31. El procés creatiu ha sorgit a partir de múltiples improvisacions, agafant eines del

ALIANCES

El Casal de Vilafranca i la FEGP reforcen vincles amb un acord de col·laboració

La presidenta de la Federació Empresarial del Gran Penedès, Neus Lloveras, i el president del Casal, Marcel Esteve, han signat un acord de col·laboració per crear sinergies entre ambdues entitats històriques. Les dues entitats es proposen la producció d'actuacions conjunts i compartir avantatges en benefici dels seus respectius afiliats com, per exemple, descomptes en la matrícula de cursos formatius o en el lloguer d'espais. La presidenta de la FEGP, Neus Lloveras, ha destacat l'impacte i la labor social que fa el Casal a Vilafranca del Penedès i ha volgut fer una aposta per sumar esforços i crear sinergies.

teatre interactiu, teatre fòrum, teatre social i teatre de l'oprimit, i prenent les pròpies temàtiques sorgides dels joves com a eix conductor.

ACTUALITAT DE L'ENTITAT

PATRIMONI

La nostra entitat rep diferents visites institucionals

Al llarg del que portem d'any, El Casal de Vilafranca ha tingut l'oportunitat de donar a conèixer el projecte de reforma del nostre teatre centenari i les nostres instal·lacions a diferents personalitats públiques com en David Alquézar, delegat del Govern al Penedès, Eduard Pujol, diputat de Junts per Catalunya al Congrés, Pau González, regidor de Barcelona en Comú i diputat a la Diputació de Barcelona, i membres del grup municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya.

David Alquézar

Eduard Pujol

Membres del grup municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya

Pau González

RECERCA

El Casal publica una recerca sobre l'il·lustrador vilafranquí Manel Baró

El passat dilluns 22 d'abril vam presentar el darrer Quadern d'Història de l'entitat, titulat *L'empremta de Manel Baró al Casal*, escrit per Manel Güell. La publicació recull la història de l'il·lustrador vilafranquí i la seva relació amb la secció de dansa Assumpta Trens del Casal i el famós espectacle *Follies TEC*. L'acte de presentació, dirigit per l'autor de la publicació, va

comptar amb les veus de Jaume Massanell, Josep Ruiz, Isabel Baró i Olga Baró, acompanyades de les actuacions de l'Escola de Dansa Assumpta Trens del Casal, els grups de teatre Atrezzo i Taller Assaig Teatre (TAT), i l'Escola de Música Maria Dolors Calvet.

ACTUALITAT DE L'ENTITAT

ALIANCES

Llach Serra & Associats signa un patrocini esportiu amb la S.E. CASAL de Vilafranca

El passat dijous 9 de maig Llach Serra & Associats va firmar el patrocini del programa formatiu de bàsquet de la S.E. CASAL que el converteix en el patrocinador oficial dels equips base del club durant les pròximes tres temporades (setembre 2024 / juny 2027). El patrocini inclou els equips des de l'escola de bàsquet fins als equips de categoria mini, on hi han inscrites més de 120 famílies.

SOCIAL

Pinnae donarà suport econòmic al projecte Ponts de Futur per al curs 24/25

La Fundació Pinnae ha esdevingut una peça clau per al llançament dels projectes d'intervenció social del Casal de Vilafranca. Amb aquesta nova aliança, en el marc de la iniciativa SOM COMPROMÍS, reforça el vincle amb l'entitat per tal d'ampliar el recorregut i l'impacte d'aquests projectes. Una suma de compromisos i voluntats que contribueixen a garantir oportunitats en clau d'igualtat per als infants i joves de la nostra ciutat.

TEATRE

El X Premi Rosa Florido premia 'Hora de plegar' del grup Sala Cabanyes

Com cada any, el Casal de Vilafranca, en aliança amb la Coordinadora de Grups Amateurs de Teatre de l'Alt Penedès i la Federació de Grups Amateurs de Teatre de Catalunya, ha organitzat l'acte de lliurament del Premi Rosa Florido. Un guardó dirigit a grups amateurs de teatre i escoles de formació d'actors i actrius de Catalunya, que busca fomentar la creació teatral i literària a Catalunya. L'acte, emmarcat en el Dia de l'Associacionisme Cultural, va tenir lloc el passat dijous 13 de juny al Teatre Casal de Vilafranca, on enguany també es van celebrar els deu anys del premi i els vint de l'Escola de Teatre Casal.

L'obra guanyadora ha estat 'Hora de plegar' del grup Sala Cabanyes, i podrà ser representada al Festival Escena Penedès 2024. També ha estat reconeguda amb 500 € de premi patrocinat per Arç cooperativa, que s'incorpora aquest any com a nou patrocinador.

ACTUALITAT DE L'ENTITAT

TEATRE

'Terra baixa' conclou la seva gira al Teatre Casal

El passat 18 de maig va tenir lloc l'última actuació de 'Terra baixa', una adaptació del Casal i del Taller d'Assaig Teatral (TAT) de Vilafranca del clàssic d'Àngel Guimerà. El muntatge ha estat guardonat amb tres premis al concurs de teatre Amateur Premi Ciutat de Terrassa i també amb dos premis al Concurs Vila d'Abrera. L'espectacle ha tingut molt bona acollida en totes les seves representacions, sorprenent el públic per una posada en escena que fuig del drama romàntic, pel treball dels actors i per l'adaptació d'un text popular i conegut que ha estat capaç d'oferir l'essència de l'obra de Guimerà amb una mirada nova i adaptada a la sensibilitat del públic del segle XXI.

PATRIMONI

La consellera de Cultura, Natàlia Garriga, visita el Teatre Casal

El passat dia 13 d'abril vam tenir el plaer de rebre a la consellera de Cultura, Natàlia Garriga. Al llarg de la visita li vam poder mostrar el projecte de reforma del nostre teatre centenari. També va signar el llibre d'honor de l'entitat, on va destacar la labor del Casal al llarg dels seus 120 anys d'història, vetllant per l'accés a la cultura i volent aconseguir, així, una societat més creativa, empoderada i lliure.

TRIBUNES LLACH SERRA

Les Tribunes Llach Serra, una iniciativa que apropa l'actualitat immobiliària a tots els públics

Aquest 2024 han tingut lloc la segona i tercera tribunes, organitzades per l'empresa de gestió immobiliària Llach Serra, amb la col·laboració del Casal de Vilafranca. Es va debatre sobre les inversions immobiliàries i també es va analitzar el futur dels locals comercials a peu de carrer, especialment els que estan buits. Uns debats moderats per Ruben Llach, amb ponents de luxe, sempre experts en la matèria tractada. Llach Serra organitza aquestes tribunes al Casal com a aliança amb l'entitat, ja que són patrocinadors de la temporada d'espectacles del Teatre Casal i col·laboradors de la SE Casal.

ACTUALITAT DE L'ENTITAT

Maria Batet

Ramon Novell

Carme Ortoll

TAULA & VILA

Els Taula & Vila amb Maria Batet, Ramon Novell i Carme Ortoll

Aquesta primera meitat del 2024 hem dut a terme tres Taula&Vila molt enriquidors, amb l'emprenedora Maria Batet, l'empresari Ramon Novell i la mestra Carme Ortoll. La iniciativa "Taula&Vila" va néixer fa dos anys amb l'objectiu de retre un petit homenatge a diferents personalitats rellevants de Vilafranca del Penedès. Persones de molts àmbits i edats diferents, amb trajectòries personals destacades. En aquestes trobades es busca un intercanvi d'experiències vitals, dinamitzant la conversa entre els assistents i un convidat especial. Al llarg del sopar-tertúlia, que sempre té lloc al Restaurant Mussonades de Vilafranca, podem conèixer més al detall la història vital del convidat, i tenim l'oportunitat de fer-li preguntes.

SOSTENIBILITAT

Instal·lem plaques solars per a una entitat més sostenible

Aquest mes de maig l'empresa Prot Energia ha instal·lat plaques solars al nostre edifici de la Rambla. Des del Casal, volem tenir cura del medi ambient apostant per l'energia solar neta de zero emissions. A més, d'aquesta manera estalviem recursos i reduïm significativament el cost de la factura elèctrica.

RECONeixEMENTS

El Casal de Vilafranca rep el reconeixement de la FEGP pels seus 120 anys de vida

El passat 13 de juny vam ser a la tradicional Nit de l'Empresa 2024, on vam rebre el reconeixement de la Federació Empresarial del Gran Penedès pels 120 anys de la nostra entitat. Es tracta de l'acte més important de la patronal penedesenca, on la FEGP posa en valor la tasca del teixit empresarial al llarg de l'any.

Vera Merino Garcia, 9 anys / Alumna de Belles Arts del Casal